

Dziennik Urzędowy L 250

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

24 września 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 837/2010 z dnia 23 września 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD ⁽¹⁾ .....** 1
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 838/2010 z dnia 23 września 2010 r. w sprawie ustanowienia wytycznych dotyczących mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi i wspólnego podejścia regulacyjnego do opłat przesyłowych ⁽¹⁾ .....** 5
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 839/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw .....
 12
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 840/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustalające refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny .....
 14
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 841/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustalające refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego .....
 18
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 842/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 .....
 20
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 843/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach 7. indywidualnego zaproszenia do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem (UE) nr 447/2010 .....
 22

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

2010/569/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie pomocy podatkowej przyznanej przez Francję na rzecz Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie i przedsiębiorstwach rybackich (pomoc państwa C 24/08, (ex NN 38/07)) (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3938) ⁽¹⁾ 23**

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 837/2010

z dnia 23 września 2010 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1418/2007 dotyczące wywozu w celu poddania odzyskowi niektórych odpadów do pewnych państw nienależących do OECD

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie przemieszczania odpadów⁽¹⁾, w szczególności jego art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

po konsultacji z zainteresowanymi państwami,

a także mając na uwadze, co następuje:

Komisja otrzymała odpowiedź od Liberii na swój pisemny wniosek w sprawie potwierdzenia na piśmie, że niektóre odpady wymienione w załączniku III lub IIIA do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006, których wywóz nie jest zakazany na mocy art. 36 wymienionego aktu prawnego, mogą być wywożone z Unii Europejskiej w celu poddania ich odzyskowi w tym państwie oraz w sprawie informacji od tego państwa na

temat ewentualnych przeprowadzanych przez to państwo procedur kontrolnych. Komisja otrzymała też dalsze informacje dotyczące Andory, Chin, Chorwacji i Indii. W związku z tym, aby uwzględnić powyższe informacje, załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1418/2007⁽²⁾ powinien zostać zmieniony,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1418/2007 zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie czternastego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 190 z 12.7.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 4.12.2007, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

(1) Wpis dotyczący Andory otrzymuje brzmienie:

„Andora

(a)	(b)	(c)	(d)
	wszystkie odpady wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”		

(2) Wpis dotyczący Chin otrzymuje brzmienie:

„Chiny

(a)	(b)	(c)	(d)
W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (z wyjątkiem złota, platyny) — złom molibdenu — złom kobaltu — złom manganu — złom indu — złom toru — złom pierwiastków ziem rzadkich — złom chromu			W odniesieniu do B1010: — metale szlachetne (złoto, platyna) — złom żelaza i stali — złom miedziany — złom niklu — złom aluminium — złom cynku — złom cyny — złom wolframu — złom tantalu — złom magnezu — złom bizmutu — złom tytanu — złom cyrkonu — złom germanu — złom wanadu — złom hafnu, niobu, renu i galu
B1020–B1040			
			B1050
B1060			
			B1070
B1080–B1100			
			B1115
W odniesieniu do B1120: wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B1120: metale przejściowe, tylko zawierające > 10 % V ₂ O ₅ , z wyłączeniem odpadów katalizatorów (zużyte katalizatory, ciecze stosowane jako katalizatory lub inne katalizatory) z wykazu A
B1130–B1200			

(a)	(b)	(c)	(d)
			B1210
B1220			
			B1230
B1240			
			B1250
W odniesieniu do B2010: wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B2010: odpady miki
B2020			
W odniesieniu do B2030: wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B2030: tylko złom węgla wolframu
B2040			
B2060–B2130			
W odniesieniu do B3010: odpady żywicy utwardzonej lub produktów kondensacyjnych: — żywice mocznikowo-formaldehydowe — żywice melaminowo-formaldehydowe — żywice epoksydowe — żywice alkidowe			W odniesieniu do B3010 – wszystkie pozostałe odpady, pod warunkiem że są termoplastyczne
			B3020
W odniesieniu do B3030 – wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B3030: — odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, włącznie z odpadami przędzy, ale z wyłączeniem szarpanki rozwłóknionej — odpady bawełniane (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną) — odpady (włącznie z wyczeskami, odpadami przędzy oraz szarpanką rozwłóknioną) włókien chemicznych
B3035			
W odniesieniu do B3040 – wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B3040: tylko kauczuk niewulkanizowany
			B3050
B3060–B3070			
W odniesieniu do B3080 – wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do B3080: tylko kauczuk niewulkanizowany
B3090–B4030			
W odniesieniu do GB040 – wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do GB040 – tylko żużel konwertorowy z wytopu miedzi zawierający > 10 % miedzi
			GC010

(a)	(b)	(c)	(d)
W odniesieniu do GC020 – wszystkie pozostałe odpady			W odniesieniu do GC020 – tylko odpady kabli i przewodów oraz złom z silników elektrycznych
			GC030
GC050–GG040			
			GH013
GN010–GN030”			

(3) Wpis dotyczący Chorwacji otrzymuje brzmienie:

„Chorwacja

(a)	(b)	(c)	(d)
			wszystkie odpady wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”

(4) Wpis dotyczący Indii otrzymuje brzmienie:

„Indie

(a)	(b)	(c)	(d)
			wszystkie odpady wymienione w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1013/2006”

(5) Po wpisie dotyczącym Libanu dodaje się następujący wpis:

„Liberia

(a)	(b)	(c)	(d)
			B3020”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 838/2010

z dnia 23 września 2010 r.

w sprawie ustanowienia wytycznych dotyczących mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi i wspólnego podejścia regulacyjnego do opłat przesyłowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1228/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 18 ust. 5 zdanie pierwsze,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (UE) nr 774/2010 z dnia 2 września 2010 r. w sprawie ustanowienia wytycznych dotyczących rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi i wspólnego podejścia regulacyjnego do opłat przesyłowych⁽²⁾ ustanawia się mechanizm rekompensat dla operatorów systemów przesyłowych z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej i wspólne podejście regulacyjne do opłat przesyłowych. Rozporządzenie to traci jednak moc z dniem 2 marca 2011 r.
- (2) Aby zapewnić ciągłość wdrożenia mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi, należy przyjąć nowe wytyczne określone w art. 18 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 714/2009 odzwierciedlające ramy instytucjonalne utworzone tym rozporządzeniem. Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (zwana dalej „Agencją”), ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009⁽³⁾, powinna być w szczególności odpowiedzialna za monitorowanie wdrożenia mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi.
- (3) Wiążące wytyczne określające mechanizm rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi powinny stworzyć solidną podstawę dla funkcjonowania mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi oraz zapewnić właściwe rekompensaty dla operatorów systemów przesyłowych z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej.
- (4) Operatorzy systemów przesyłowych z państw trzecich lub terytoriów, które zawarły z Unią Europejską umowy, na mocy których przyjęły i stosują prawodawstwo Unii w dziedzinie energii elektrycznej, powinni być uprawnieni do uczestnictwa w mechanizmie rekompensat dla

operatorów działających między systemami przesyłowymi na zasadach równoważnych z zasadami stosowanymi wobec operatorów systemów przesyłowych z państw członkowskich.

- (5) Należy umożliwić operatorom systemów przesyłowych w państwach trzecich, które nie zawarły z Unią umów, na mocy których przyjęłyby i stosowały prawodawstwo Unii w dziedzinie energii elektrycznej, zawieranie umów wielostronnych z operatorami systemów przesyłowych w państwach członkowskich, umożliwiającym wszystkim stronom uzyskanie rekompensat z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej na sprawiedliwych i równych zasadach.
- (6) Operatorzy systemów przesyłowych powinni otrzymywać rekompensaty z tytułu strat energii elektrycznej spowodowanych zapewnianiem transgranicznej wymiany energii elektrycznej. Podstawą takich rekompensat powinna być szacunkowa ocena strat, które miałyby miejsce, gdyby nie prowadzono tranzytu energii elektrycznej.
- (7) Należy utworzyć fundusz w celu wypłacania operatorom systemów przesyłowych rekompensat z tytułu kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej. Podstawą wartości tego funduszu powinna być ocena w skali całej Unii Europejskiej średnich długoterminowych kosztów przyrostowych udostępniania infrastruktury w celu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej.
- (8) Ocenę w skali całej Unii Europejskiej infrastruktury służącej do przesyłu energii elektrycznej związanej z ułatwianiem transgranicznej wymiany energii elektrycznej powinna wykonać Agencja jako organ odpowiedzialny za koordynację działań organów regulacyjnych, które muszą sprawować podobną funkcję na poziomie krajowym.
- (9) Operatorzy systemów przesyłowych w państwach trzecich powinni ponosić takie same koszty korzystania z systemów przesyłowych Unii jak operatorzy systemów przesyłowych w państwach członkowskich.
- (10) Różnice w zakresie opłat za dostęp do systemu przesyłowego wnoszonych przez producentów energii elektrycznej nie powinny osłabiać rynku wewnętrznego. Z tego względu średnią wysokość opłat za dostęp do sieci w państwach członkowskich należy utrzymać w zakresie umożliwiającym realizację korzyści wynikających z harmonizacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 233 z 3.9.2010, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 1.

- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 46 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na podstawie wytycznych określonych w części A załącznika operatorzy systemów przesyłowych otrzymują rekompensatę z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej w swoich sieciach.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

Artykuł 2

Wysokość opłat stosowanych przez operatorów systemów przesyłowych za dostęp do systemu przesyłowego jest zgodna z wytycznymi określonymi w części B załącznika.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 marca 2011 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 211 z 14.8.2009, s. 55.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A

Wytyczne dotyczące mechanizmu rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi

1. Przepisy ogólne

1.1. Mechanizm rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi (mechanizm ITC) przewiduje rekompensaty z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej, z uwzględnieniem zapewnienia transgranicznego dostępu do systemu wzajemnie połączonego.

1.2. W ramach europejskiej sieci operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej (ENTSO-E), ustanowionej zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 714/2009, tworzy się fundusz ITC do celów rekompensowania operatorom systemów przesyłowych kosztów z tytułu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

Fundusz ITC zapewnia:

1) rekompensaty kosztów strat w krajowych systemach przesyłowych będących skutkiem zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej;

oraz

2) rekompensaty kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

1.3. Wielkość wpłat na rzecz funduszu ITC oblicza się zgodnie z pkt 6 i 7.

Wielkość wypłat z funduszu ITC oblicza się zgodnie z pkt 4 i 5.

ENTSO-E jest odpowiedzialna za ustanowienie zasad dotyczących pobierania i wypłat wszystkich płatności w zakresie funduszu ITC oraz za określenie terminów wypłat. Wszystkich wpłat i wypłat dokonuje się możliwie jak najszybciej i najpóźniej w okresie sześciu miesięcy od zakończenia okresu, za który dokonuje się wpłat i wypłat.

1.4. Agencja nadzoruje wdrażanie mechanizmu ITC i co roku składa Komisji sprawozdanie z wdrażania mechanizmu ITC i zarządzania funduszem ITC.

ENTSO-E współpracuje z Komisją i Agencją w ramach tego zadania oraz zapewnia Agencji wszystkie informacje niezbędne do tego celu.

Każdy operator systemu przesyłowego zapewnia ENTSO-E i Agencji wszystkie informacje niezbędne do wdrożenia mechanizmu ITC.

1.5. Do czasu utworzenia ENTSO-E operatorzy systemów przesyłowych współpracują ze sobą w celu wykonania zadań powierzonych ENTSO-E w zakresie mechanizmu ITC.

1.6. Tranzyt energii elektrycznej oblicza się, zazwyczaj w ujęciu godzinowym, przyjmując niższą wielkość bezwzględną importu i eksportu energii elektrycznej dla połączeń wzajemnych pomiędzy krajowymi systemami przesyłowymi.

Do celów obliczania tranzytu energii elektrycznej wielkość importu i wielkość eksportu dla każdego połączenia pomiędzy krajowymi systemami przesyłowymi pomniejsza się proporcjonalnie do udziału zdolności przesyłowych alokowanych w sposób niezgodny z pkt 2 wytycznych dotyczących zarządzania ograniczeniami przesyłowymi określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 714/2009.

Niezależnie do przepisów akapitu drugiego niniejszego punktu, import i eksport energii elektrycznej dla połączeń wzajemnych z państwami trzecimi, wobec których stosuje się przepisy ppkt 7.1, uwzględnia się w obliczeniach tranzytu energii elektrycznej.

1.7. Do celów niniejszej części załącznika wymiana energii elektrycznej netto oznacza wielkość bezwzględną różnicy między eksportem energii elektrycznej z danego krajowego systemu przesyłowego ogółem do państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC, a importem energii elektrycznej do tego systemu przesyłowego ogółem z państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC.

W przypadku uczestników mechanizmu ITC graniczących z co najmniej jednym państwem trzecim, wobec którego stosuje się przepisy ppkt 7.1, przeprowadza się następującą korektę obliczenia wymiany netto:

1) jeśli eksport energii elektrycznej ogółem do państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC, jest większy niż import energii elektrycznej ogółem z państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC, wymianę netto pomniejsza się o niższą z następujących wartości:

a) wymianę netto w ramach importu z tych państw trzecich; lub

b) wymianę netto w ramach eksportu do państw, w których operator systemu przesyłowego jest uczestnikiem mechanizmu ITC;

2) jeśli import energii elektrycznej ogółem z państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC, jest większy niż eksport energii elektrycznej ogółem do państw, w których operatorzy systemów przesyłowych są uczestnikami mechanizmu ITC, wymianę netto pomniejsza się o niższą z następujących wartości:

a) wymianę netto w ramach eksportu do tych państw trzecich; lub

b) wymianę netto w ramach importu z państw, w których operator systemu przesyłowego jest uczestnikiem mechanizmu ITC.

1.8. Na potrzeby niniejszego załącznika zapotrzebowanie oznacza ilość energii elektrycznej ogółem, wychodzącej z krajowego systemu przesyłowego do połączonych systemów dystrybucji, użytkowników końcowych przyłączonych do systemu przesyłowego oraz do producentów energii elektrycznej w celu zużycia na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej.

2. Uczestnictwo w mechanizmie ITC

2.1. Każdy organ regulacyjny zapewnia w swoim obszarze kompetencji uczestnictwo operatorów systemów przesyłowych w mechanizmie ITC oraz nieuwzględnianie dodatkowych opłat z tytułu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej w opłatach pobieranych przez operatorów sieci przesyłowych za dostęp do sieci.

2.2. Operatorzy systemów przesyłowych z państw trzecich, które zawarły umowy z Unią Europejską, na mocy których przyjęły i stosują prawodawstwo Unii w dziedzinie energii elektrycznej, są uprawnieni do uczestnictwa w mechanizmie ITC.

Operatorzy systemów przesyłowych prowadzący działalność na terytoriach wymienionych w art. 9 Traktatu o Wspólnocie Energetycznej⁽¹⁾ są w szczególności uprawnieni do uczestnictwa w mechanizmie ITC.

Każdy operator systemu przesyłowego z państwa trzeciego uczestniczący w mechanizmie ITC jest traktowany na zasadach równoważnych z zasadami stosowanymi wobec operatorów systemów przesyłowych z państw członkowskich.

3. Umowy wielostronne

3.1. ENTSO-E ułatwia zawieranie umów wielostronnych dotyczących rekompensat z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej między operatorami systemów przesyłowych uczestniczącymi w mechanizmie ITC a operatorami systemów przesyłowych z państw trzecich, które nie zawarły z Unią Europejską umów, na mocy których przyjęłyby i stosowały prawodawstwo Unii w dziedzinie energii elektrycznej, i które w dniu 16 grudnia 2009 r. podpisały dobrowolne porozumienie między operatorami systemów przesyłowych w sprawie rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi.

3.2. Takie umowy wielostronne mają na celu zapewnienie traktowania operatora systemu przesyłowego z państwa trzeciego na zasadach równoważnych z zasadami stosowanymi wobec operatora systemu przesyłowego w kraju uczestniczącym w mechanizmie ITC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 20.7.2006, s. 18.

- 3.3. W stosownych przypadkach powyższe umowy wielostronne mogą zawierać zalecenia dotyczące odpowiedniej korekty całkowitej rekompensaty o rekompensatę z tytułu udostępnienia infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej ustaloną zgodnie z pkt 5. Jakakolwiek korekta tego typu podlega zatwierdzeniu przez Komisję z uwzględnieniem opinii Agencji.
- 3.4. Operatora systemu przesyłowego z państwa trzeciego nie traktuje się w sposób uprzywilejowany w stosunku do operatora systemu przesyłowego uczestniczącego w mechanizmie ITC.
- 3.5. ENTSO-E przedkłada wszystkie odpowiednie umowy wielostronne Komisji w celu wydania przez nią opinii, czy kontynuacja umowy wielostronnej przyczynia się do dokończenia budowy i funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej i transgranicznego handlu energią elektryczną. Opinia Komisji odnosi się w szczególności do:
- 1) faktu, czy umowa dotyczy wyłącznie rekompensat pomiędzy operatorami systemów przesyłowych (OSP) z tytułu kosztów zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej;
  - 2) faktu, czy spełnia się wymogi ppkt 3.2 i 3.4.
- 3.6. W ramach sporządzania opinii, o której mowa w ppkt 3.5, Komisja konsultuje się ze wszystkimi państwami członkowskimi, szczególnie uwzględniając opinie państw członkowskich sąsiadujących z zainteresowanym państwem trzecim.

W ramach sporządzania opinii Komisja może konsultować się z Agencją.

4. Rekompensaty z tytułu strat

- 4.1. Rekompensaty z tytułu strat w krajowych systemach przesyłowych spowodowanych zapewnieniem transgranicznej wymiany energii elektrycznej oblicza się niezależnie od rekompensaty z tytułu kosztów poniesionych w związku z udostępnianiem infrastruktury w celu zapewniania transgranicznej wymiany energii elektrycznej.
- 4.2. Wielkość strat w krajowym systemie przesyłowym ustala się poprzez obliczenie różnicy między:
- 1) wielkością rzeczywistych strat w systemie przesyłowym w danym okresie;
- oraz
- 2) szacunkową wielkością strat w systemie przesyłowym, które miałyby miejsce w danym okresie, gdyby nie prowadzono tranzytu energii elektrycznej.
- 4.3. ENTSO-E jest odpowiedzialna za wykonanie obliczeń, o których mowa w ppkt 4.2, i publikuje te obliczenia oraz zastosowaną metodę w odpowiedniej formie. Obliczenia takie mogą się opierać na szacunkowych danych dla szeregu dni w danym okresie.
- 4.4. Wartość strat powstałych w krajowym systemie przesyłowym w wyniku transgranicznej wymiany energii elektrycznej oblicza się na tych samych zasadach co zasady zatwierdzone przez organ regulacyjny w odniesieniu do wszystkich strat w krajowych systemach przesyłowych. Agencja dokonuje weryfikacji kryteriów wyceny strat na poziomie krajowym, zwracając w szczególności uwagę, aby straty wyceniane były w sposób sprawiedliwy i niedyskryminujący.

W przypadku gdy organ regulacyjny nie zatwierdził zasad dla obliczania strat dla okresu, w którym stosuje się mechanizm ITC, ENTSO-E dokonuje szacunkowej oceny wartości strat do celów mechanizmu ITC.

5. Rekompensaty z tytułu udostępniania infrastruktury dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej

- 5.1. Na wniosek Agencji zgłoszony zgodnie z ppkt 5.3 Komisja ustala całkowitą roczną kwotę rekompensat z tytułu udostępniania infrastruktury dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej, która jest rozdzielana pomiędzy operatorów systemów przesyłowych w ramach rekompensaty kosztów poniesionych w związku z udostępnieniem infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej. Jeśli Komisja nie zgadza się z wnioskiem Agencji, zwraca się do Agencji o drugą opinię.

5.2. Całkowitą roczną kwotę rekompensat z tytułu udostępniania infrastruktury dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej rozdziela się pomiędzy operatorów systemów przesyłowych odpowiedzialnych za krajowe systemy przesyłowe proporcjonalnie do:

- 1) współczynnika tranzytu, który wyznacza się jako relację tranzytu w danym krajowym systemie przesyłowym i łącznego tranzytu we wszystkich krajowych systemach przesyłowych ogółem;
- 2) współczynnika zapotrzebowania, który wyznacza się jako relację wielkości tranzytu energii elektrycznej podniesionej do kwadratu w stosunku do sumy zapotrzebowania i tranzytu w danym krajowym systemie przesyłowym i wielkości tranzytu energii elektrycznej podniesionej do kwadratu w stosunku do sumy zapotrzebowania i tranzytu we wszystkich krajowych systemach przesyłowych.

Waga współczynnika tranzytu wynosi 75 %, a współczynnika zapotrzebowania 25 %.

5.3. Agencja sporządza propozycję odnośnie do całkowitej rocznej kwoty rekompensat z tytułu udostępniania infrastruktury dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej, o której mowa w ppkt 5.1, na podstawie oceny w skali całej Unii Europejskiej infrastruktury służącej do przesyłu energii elektrycznej związanej z ułatwianiem transgranicznej wymiany energii elektrycznej. Agencja dokłada wszelkich starań w celu przeprowadzenia oceny w okresie dwóch lat od daty stosowania niniejszego rozporządzenia. ENTSO-E udziela Agencji wszelkiej niezbędnej pomocy w celu wykonania oceny.

Ocena taka obejmuje ocenę techniczną i ekonomiczną przyszłych długofalowych średnich kosztów przyrostowych w ujęciu rocznym udostępniania takiej infrastruktury służącej do przesyłu energii elektrycznej dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej w danym okresie i opiera się na uznanych standardowych metodach ustalania kosztów.

W przypadku gdy finansowanie infrastruktury odbywa się ze źródeł innych niż opłaty za dostęp do sieci stosowane zgodnie z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 714/2009, ocenę kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej koryguje się odpowiednio, aby uwzględniła ten fakt.

Taka ocena infrastruktury służącej do przesyłu energii elektrycznej w skali całej Unii obejmuje infrastrukturę we wszystkich państwach członkowskich i państwach trzecich uczestniczących w mechanizmie ITC oraz w systemach przesyłowych obsługiwanych przez operatorów systemów przesyłowych, którzy zawarli umowy wielostronne, o których mowa w pkt 3.

5.4. Do czasu przeprowadzenia przez Agencję oceny, o której mowa w ppkt 5.3, i ustalenia przez Komisję rocznej kwoty rekompensat kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej zgodnie z ppkt 5.1, całkowita roczna kwota rekompensat kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej wynosi 100 000 000 EUR.

5.5. Opracowując wniosek, o którym mowa w ppkt 5.1, Agencja przedkłada Komisji opinię, czy właściwe jest wykorzystanie średnich długoterminowych kosztów przyrostowych do oceny kosztów udostępniania infrastruktury w celu zapewnienia transgranicznej wymiany energii elektrycznej.

6. Wpłaty do funduszu ITC

6.1. Operatorzy systemów przesyłowych wnoszą do funduszu ITC wpłaty proporcjonalnie do bezwzględnej wielkości wymiany netto do swoich krajowych systemów przesyłowych i z tych systemów, wyrażonej jako udział w całkowitej bezwzględnej wielkości wymiany netto do krajowych systemów przesyłowych i z tych systemów.

7. Opłata za korzystanie z systemu przesyłowego dla importu energii elektrycznej z państw trzecich oraz eksportu energii elektrycznej do tych państw

7.1. Opłatę za korzystanie z systemu przesyłowego wnosi się od całej wartości planowanego importu energii elektrycznej z państw trzecich oraz eksportu energii elektrycznej do tych państw, w przypadku gdy:

- 1) dane państwo nie zawarło umowy z Unią Europejską, na mocy której przyjęłoby i stosowało prawodawstwo Unii w dziedzinie energii elektrycznej;

lub

- 2) operator systemu przesyłowego odpowiedzialny za system, z którego importuje się energię elektryczną lub do którego eksportuje się energię elektryczną, nie zawarł umowy wielostronnej, o której mowa w pkt 3.

Opłatę określa się w euro za megawatogodzinę.

- 7.2. Każdy uczestnik mechanizmu ITC pobiera opłatę za korzystanie z systemu przesyłowego dla planowanego importu i eksportu energii elektrycznej pomiędzy krajowym systemem przesyłowym a systemem przesyłowym państwa trzeciego.
- 7.3. ENTSO-E oblicza opłatę za korzystanie z systemu przesyłowego dla każdego roku z góry. Opłatę tę ustala się zgodnie z szacowanym wkładem w przeliczeniu na megawatogodzinę wnoszonym do funduszu ITC przez operatorów systemów przesyłowych z uczestniczących państw w oparciu o prognozowaną transgraniczną wymianę energii elektrycznej dla danego roku.

CZĘŚĆ B

Wytyczne dotyczące wspólnego podejścia regulacyjnego odnośnie do naliczania opłat przesyłowych

1. Średnie roczne opłaty przesyłowe wnoszone przez producentów w każdym państwie członkowskim mają wartości mieszczące się w zakresach określonych w pkt 3.
2. Średnie roczne opłaty przesyłowe wnoszone przez producentów są równe rocznym taryfowym opłatom przesyłowym wnoszonym przez producentów podzielonym przez ilość zmierzonej energii elektrycznej ogółem wprowadzanej rocznie przez producentów do systemu przesyłowego państwa członkowskiego.

Napotrzeby obliczeń określonych w pkt 3 opłaty przesyłowe nie obejmują:

- 1) opłat wnoszonych przez producentów za korzystanie z majątku sieciowego potrzebnego do połączenia z systemem lub za modernizację połączenia;
  - 2) opłat wnoszonych przez producentów odnośnie do usług dodatkowych;
  - 3) specjalnych opłat z tytułu strat w systemie przesyłowym wnoszonych przez producentów.
3. Wartość średnich rocznych opłat przesyłowych wnoszonych przez producentów mieści się w zakresie od 0 do 0,5 EUR/MWh, z wyjątkiem opłat stosowanych w Danii, Szwecji, Finlandii, Rumunii, Irlandii, Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Wartość średnich rocznych opłat przesyłowych wnoszonych przez producentów w Danii, Szwecji i Finlandii mieści się w zakresie od 0 do 1,2 EUR/MWh.

Wartość średnich rocznych opłat przesyłowych wnoszonych przez producentów w Irlandii, Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej mieści się w zakresie od 0 do 2,5 EUR/MWh, zaś w Rumunii w zakresie od 0 do 2,0 EUR/MWh.

4. Agencja monitoruje adekwatność zakresów dopuszczalnych opłat przesyłowych, uwzględniając szczególnie ich wpływ na finansowanie zdolności przesyłowej potrzebnej państwom członkowskim, aby realizować cele w ramach dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽¹⁾ i ich ogólny wpływ na użytkowników systemu.
5. Do dnia 1 stycznia 2014 r. Agencja przedłoży Komisji swoją opinię odnośnie do adekwatności zakresu lub zakresów opłat na okres po dniu 1 stycznia 2015 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 839/2010**z dnia 23 września 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	72,7
	MK	76,7
	TR	64,0
	XS	58,9
	ZZ	68,1
0707 00 05	TR	124,4
	ZZ	124,4
0709 90 70	TR	120,2
	ZZ	120,2
0805 50 10	AR	138,0
	CL	107,8
	IL	127,1
	TR	118,8
	UY	134,8
	ZA	115,7
	ZZ	123,7
0806 10 10	EG	75,0
	TR	121,1
	US	185,0
	ZZ	127,0
0808 10 80	AR	78,0
	BR	74,7
	CL	125,9
	NZ	112,4
	US	128,5
	ZA	97,2
	ZZ	102,8
0808 20 50	CN	84,3
	ZA	98,9
	ZZ	91,6
0809 30	TR	149,8
	ZZ	149,8
0809 40 05	BA	53,5
	IL	178,5
	MK	45,0
	ZZ	92,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 840/2010**z dnia 23 września 2010 r.****ustalające refundacje wywozowe dla wołowiny i cielęciny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 i art. 170 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów określonych w części XV załącznika I do wymienionego rozporządzenia na rynku światowym i ich cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację rynku wołowiny i cielęciny, refundacje wywozowe powinny zostać ustalone zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167, 168 i 169 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Unii i które posiadają znak jakości zdrowotnej zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te powinny również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽⁴⁾.

- (5) Artykuł 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia Komisji (WE) nr 1359/2007 z dnia 21 listopada 2007 r. ustanawiającego warunki udzielania specjalnych refundacji wywozowych do niektórych elementów odkostnionego mięsa wołowego⁽⁵⁾ przewiduje zmniejszenie specjalnej refundacji, jeśli ilości wywożone stanowią mniej niż 95 %, ale nie mniej niż 85 % łącznej wagi kawałków mięsa wyprodukowanych przez odkostnienie.
- (6) Obecnie stosowane refundacje zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 649/2010⁽⁶⁾. W związku z koniecznością ustalenia nowych refundacji należy uchylić wspomniane rozporządzenie.
- (7) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać odpowiednie wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z wymogami dotyczącymi znaku jakości zdrowotnej określonymi w sekcji I rozdział III załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 854/2004.

Artykuł 2

W przypadku, o którym mowa w art. 7 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1359/2007, stawka refundacji w odniesieniu do produktów oznaczonych kodem 0201 30 00 9100 ulega zmniejszeniu o 3,5 EUR/100 kg.

Artykuł 3

Niniejszym uchyła się rozporządzenie (UE) nr 649/2010.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.⁽⁵⁾ Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21.⁽⁶⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2010, s. 3.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe w sektorze wołowiny i cielęciny stosowane od dnia 24 września 2010 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0102 10 10 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	12,9
0102 10 30 9140	B00	EUR/100 kg żywej wagi	12,9
0201 10 00 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 10 00 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	24,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	14,4
0201 20 20 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	24,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	14,4
0201 20 30 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 20 50 9110 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	30,5
	B03	EUR/100 kg wagi netto	17,9
0201 20 50 9130 ⁽¹⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	18,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	10,8
0201 30 00 9050	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
0201 30 00 9060 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	11,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	3,8
0201 30 00 9100 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	42,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	24,9
	EG	EUR/100 kg wagi netto	51,7
0201 30 00 9120 ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	B04	EUR/100 kg wagi netto	25,4
	B03	EUR/100 kg wagi netto	15,0
	EG	EUR/100 kg wagi netto	31,0
0202 10 00 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 30 9000	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 50 9900	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 20 90 9100	B02	EUR/100 kg wagi netto	8,1
	B03	EUR/100 kg wagi netto	2,7
0202 30 90 9100	US ⁽³⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3
	CA ⁽⁴⁾	EUR/100 kg wagi netto	3,3

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Kwota refundacji wywozowej
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	B02	EUR/100 kg wagi netto	11,3
	B03	EUR/100 kg wagi netto	3,8
1602 50 31 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	11,6
1602 50 31 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	10,3
1602 50 95 9125 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	11,6
1602 50 95 9325 ⁽⁵⁾	B00	EUR/100 kg wagi netto	10,3

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1).

Kody miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Pozostałe miejsca przeznaczenia są określone następująco:

B00: Wszystkie miejsca przeznaczenia (państwa trzecie, inne terytoria, zaopatrzenie i miejsca przeznaczenia uważane za wywóz z Unii).

B02: B04 i miejsce przeznaczenia EG.

B03: Albania, Chorwacja, Bośnia i Hercegowina, Serbia, Kosowo (*), Czarnogóra, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, zaopatrzenie i zapasy żywności (miejsca przeznaczenia określone w art. 33 i 42 oraz odpowiednio w art. 41 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 (Dz.U. L 186 z 17.7.2009, s. 1)).

B04: Turcja, Ukraina, Białoruś, Mołdowa, Rosja, Gruzja, Armenia, Azerbejdżan, Kazachstan, Turkmenia, Uzbekistan, Tadżykistan, Kirgizja, Maroko, Algieria, Tunezja, Libia, Liban, Syria, Irak, Iran, Izrael, Zachodni Brzeg Jordanu/Strefa Gazy, Jordania, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Oman, Jemen, Pakistan, Sri Lanka, Myanmar (Birma), Tajlandia, Wietnam, Indonezja, Filipiny, Chiny, Korea Północna, Hongkong, Sudan, Mauretania, Mali, Burkina Faso, Niger, Czad, Republika Zielonego Przylądka, Senegal, Gambia, Gwinea Bissau, Gwinea, Sierra Leone, Liberia, Wybrzeże Kości Słoniowej, Ghana, Togo, Benin, Nigeria, Kamerun, Republika Środkowoafrykańska, Gwinea Równikowa, Wyspa Świętego Tomasza i Książęca, Gabon, Kongo, Kongo (Republika Demokratyczna), Ruanda, Burundi, Wyspa Świętej Heleny z przyległościami, Angola, Etiopia, Erytrea, Dżibuti, Somalia, Uganda, Tanzania, Seszele z przyległościami, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Mozambik, Mauritius, Komory, Majotta, Zambia, Malawi, Republika Południowej Afryki, Lesotho.

(*) Jak określono w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.

(1) Objęcie tą podpozycją jest uzależnione od przedłożenia zaświadczenia znajdującego się w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 433/2007 (Dz.U. L 104 z 21.4.2007, s. 3).

(2) Przyznanie refundacji jest uzależnione od spełnienia warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1359/2007 (Dz.U. L 304 z 22.11.2007, s. 21) oraz, w odpowiednich przypadkach, w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1741/2006 (Dz.U. L 329 z 25.11.2006, s. 7).

(3) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1643/2006 (Dz.U. L 308 z 8.11.2006, s. 7).

(4) Wykonywane zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1041/2008 (Dz.U. L 281 z 24.10.2008, s. 3).

(5) Przyznanie refundacji jest uzależnione od przestrzegania warunków ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1731/2006 (Dz.U. L 325 z 24.11.2006, s. 12).

(6) Zawartość mięsa chudego z wyłączeniem tłuszczu oznacza się zgodnie z procedurą opisaną w załączniku do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2429/86 (Dz.U. L 210 z 1.8.1986, s. 39).

Określenie „zawartość przeciętna” odnosi się do ilości próbki, której definicję przedstawiono w art. 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 765/2002 (Dz.U. L 117 z 4.5.2002, s. 6). Próbkę pobiera się z tej części przesyłki, która przedstawia największe ryzyko.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 841/2010
z dnia 23 września 2010 r.
ustalające refundacje wywozowe dla mięsa drobiowego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 164 ust. 2 i art. 170 w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 162 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że różnica pomiędzy cenami produktów, o których mowa w części XX załącznika I do wymienionego rozporządzenia, na rynku światowym i ich cenami w Unii może zostać pokryta refundacjami wywozowymi.
- (2) Biorąc pod uwagę aktualną sytuację na rynku mięsa drobiowego, refundacje wywozowe powinny zostać ustanowione zgodnie z zasadami i kryteriami przewidzianymi w art. 162, 163, 164, 167 i 169 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (3) Artykuł 164 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że refundacje mogą zostać zróżnicowane w zależności od miejsca przeznaczenia, zwłaszcza jeżeli jest to konieczne ze względu na sytuację na rynku światowym, szczególne wymogi niektórych rynków lub zobowiązania wynikające z umów zawartych zgodnie z art. 300 Traktatu.
- (4) Refundacje należy przyznawać tylko w odniesieniu do produktów, które są dopuszczone do swobodnego przepływu wewnątrz Unii i które posiadają znak identyfikacyjny zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pocho-

dzenia zwierzęcego⁽²⁾. Produkty te muszą również spełniać wymogi rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych⁽³⁾.

- (5) Obecnie stosowane refundacje zostały ustalone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 525/2010⁽⁴⁾. W związku z koniecznością ustalenia nowych refundacji, należy uchylić wspomniane rozporządzenie.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Refundacje wywozowe przewidziane w art. 164 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przyznaje się w odniesieniu do produktów i ilości określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Produkty kwalifikujące się do objęcia refundacją na mocy ust. 1 muszą spełniać odpowiednie wymogi rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 853/2004, w szczególności w zakresie przygotowywania w zatwierdzonym zakładzie i zgodności z warunkami dotyczącymi znaków identyfikacyjnych określonymi w sekcji I załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Artykuł 2

Niniejszym uchyla się rozporządzenie (UE) nr 525/2010.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY*

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 152 z 18.6.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK

Refundacje wywozowe do mięsa drobiowego, stosowane od dnia 24 września 2010 r.

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostki miary	Kwota refundacji
0105 11 11 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 19 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 91 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 11 99 9000	A02	EUR/100 pcs	0,24
0105 12 00 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0105 19 20 9000	A02	EUR/100 pcs	0,47
0207 12 10 9900	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9190	V03	EUR/100 kg	32,50
0207 12 90 9990	V03	EUR/100 kg	32,50

Uwagi: Zarówno kody produktów, jak i kody serii A miejsc przeznaczenia są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, s. 1), zmienionym.

Inne miejsca przeznaczenia są określone poniżej:

V03: A24, Angola, Arabia Saudyjska, Kuwejt, Bahrajn, Katar, Oman, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Jordania, Jemen, Liban, Irak, Iran.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 842/2010**z dnia 23 września 2010 r.****ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 143,uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 614/2009 z dnia 7 lipca 2009 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminami jaj i mleka ⁽²⁾, w szczególności jego art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności celnych przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu

do albumin jaj wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów. Należy zatem opublikować ceny reprezentatywne.

- (3) Ze względu na sytuację na rynku zmianę tę należy jak najszybciej zastosować.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 14.7.2009, s. 8.⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 23 września 2010 r. ustalającego ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1484/95

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 ust. 3 (EUR/100 kg)	Pochodzenie ⁽¹⁾
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 70 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	137,4	0	BR
		146,0	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łap oraz bez szyj, serc, wątróbek i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %« lub inaczej prezentowane, mrożone	127,2	0	BR
		143,2	0	AR
0207 14 10	Kawałki bez kości z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , mrożone	212,6	26	BR
		269,1	9	AR
		334,7	0	CL
0207 14 50	Piersi z kurczaka, mrożone	188,4	7	BR
0207 14 60	Nogi z kurczaka, mrożone	137,9	2	BR
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, mrożone	283,3	4	BR
		314,5	0	CL
0408 11 80	Żółtka jaj	318,9	0	AR
0408 91 80	Żółtka jaj	347,8	0	AR
1602 32 11	Przetwory niegotowane z drobiu z gatunku <i>Gallus domesticus</i>	285,8	0	BR
3502 11 90	Albumina jaja suszona	544,8	0	AR

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie.«

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 843/2010**z dnia 23 września 2010 r.****ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach 7. indywidualnego zaproszenia do składania ofert w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem (UE) nr 447/2010**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. j) w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 447/2010 ⁽²⁾ uruchomiono sprzedaż odtłuszczonego mleka w proszku w drodze procedury przetargowej zgodnie z warunkami przewidzianymi w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiającym wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej ⁽³⁾.
- (2) Zgodnie z art. 46 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 na podstawie ofert otrzymanych w ramach indywidualnych zaproszeń do składania ofert przetargowych

Komisja powinna ustalić minimalną cenę sprzedaży lub podjąć decyzję o nieustalaniu minimalnej ceny sprzedaży.

- (3) Na podstawie ofert otrzymanych w ramach 7. indywidualnego zaproszenia do składania ofert należy ustalić minimalną cenę sprzedaży.
- (4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 7. indywidualnego zaproszenia do składania ofert dotyczących sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach procedury przetargowej otwartej rozporządzeniem (UE) nr 447/2010, w przypadku którego termin składania ofert upłynął z dniem 21 września 2010 r., minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku ustala się na 214,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 24 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 126 z 22.5.2010, s. 19.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 23 czerwca 2010 r.

w sprawie pomocy podatkowej przyznanej przez Francję na rzecz Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie i przedsiębiorstwach rybackich (pomoc państwa C 24/08, (ex NN 38/07))

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 3938)

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/569/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽²⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 1 lit. a),

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag⁽³⁾ zgodnie z przywołanymi artykułami,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

(1) W ramach postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy przyznanej na rzecz Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie (zwanego dalej „funduszem”) i przedsiębiorstwach rybackich, które doprowadziło do przyjęcia decyzji Komisji 2008/936/WE⁽⁴⁾, Komisja dowiedziała się o istnieniu szczególnych zasad opodatkowania korzystnych dla funduszu i jego członków.

(2) Te zasady opodatkowania nie zostały zbadane w trakcie postępowania, które doprowadziło do przyjęcia decyzji z dnia 20 maja 2008 r., ponieważ był to nowy element stanu faktycznego, o którym Komisja nie wiedziała w chwili wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego⁽⁵⁾.

(3) Komisja, uznając jednak, że dysponuje wystarczająco jasnymi informacjami, aby stwierdzić istnienie pomocy niezgodnej z prawem, postanowiła przeprowadzić wstępną ocenę tej pomocy podatkowej⁽⁶⁾. W wyniku

tej analizy, w drodze decyzji przyjętej również w dniu 20 maja 2008 r.⁽⁷⁾, Komisja wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w odniesieniu do wspomnianej pomocy.

(4) Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w terminie jednego miesiąca od daty publikacji decyzji. Nie otrzymano żadnych uwag od zainteresowanych osób trzecich.

(5) Francja przedstawiła swoje uwagi dotyczące wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego pismem z dnia 8 września 2008 r.

(6) Ponadto pismem z dnia 29 listopada 2008 r., w ramach procedury odzyskania pomocy będącej przedmiotem decyzji 2008/936/WE, Francja przekazała informację, zgodnie z którą fundusz został rozwiązany z dniem 27 lutego 2008 r., a saldo zaliczek otrzymanych od państwa zostało mu zwrócone.

2. OPIS POMOCY

(7) Komisja odsyła do decyzji 2008/936/WE, w której znajduje się szczegółowy opis sposobu funkcjonowania i działań funduszu.

(8) Szczególne zasady opodatkowania na rzecz funduszu i jego członków opisano w dwóch pismach sporządzonych przez francuskie ministerstwo właściwe ds. budżetu, które przekazano Komisji po publikacji decyzji o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, które doprowadziło do przyjęcia decyzji 2008/936/WE⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ Od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 87 i 88 Traktatu WE zastąpiono odpowiednio art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). W obu przypadkach treść postanowień jest zasadniczo identyczna. Do celów niniejszej decyzji w stosownych przypadkach odniesienia do art. 107 i 108 TFUE należy rozumieć jako odniesienia odpowiednio do art. 87 i 88 Traktatu WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 161 z 25.8.2008, s. 19.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 334 z 12.12.2008, s. 62.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 91 z 19.4.2006, s. 30.

⁽⁶⁾ NN 38/07.

⁽⁷⁾ Zob. przypis 3.

⁽⁸⁾ Ménard, Quimbert et associés, kancelaria adwokacka z Nantes, działająca w charakterze doradcy prawnego funduszu, dołączyła do jednego z pism przesłanych do Komisji po opublikowaniu decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej kopię dwóch pism ministerstwa właściwego ds. budżetu, w których ujawnia się istnienie specjalnych zasad opodatkowania korzystnych dla funduszu i jego członków. Jest to pismo ministra właściwego ds. budżetu i reformy budżetowej podpisane przez Alaina Lamberta oraz pismo sekretarza stanu ds. budżetu i reformy budżetowej podpisane przez Dominique'a Busse-reau. Oba pisma zaadresowano do p. Merabet, prezesa funduszu.

- (9) Pierwsze pismo, z dnia 5 lutego 2004 r., dotyczy okoliczności utworzenia funduszu, którego projekt statutu został zatwierdzony na posiedzeniu założycielskim, które odbyło się dnia 10 lutego 2004 r. W piśmie tym stwierdza się, że:
- „— fundusz utworzony w formie związku zawodowego nie będzie podlegał podatkowi od osób prawnych z tytułu składek wpłacanych przez armatorów statków rybackich i zysków finansowych związanych z lokowaniem środków pieniężnych;
- wpłacone składki będzie można odliczyć od podlegającego opodatkowaniu dochodu armatorów statków rybackich w roku ich wpłaty. Na zasadzie wyjątku pierwsze składki wpłacone najpóźniej do dnia 30 marca 2004 r. będą podlegały odliczeniu z tytułu dochodu za 2003 r.”.
- (10) W piśmie wskazano również kwoty, które będą mogły podlegać wspomnianemu odliczeniu: roczna składka armatorów statków rybackich będących członkami funduszu, którą będzie można odliczyć od dochodu podlegającego opodatkowaniu, będzie mieścić się w przedziale od 1 000 do 15 000 EUR.
- (11) Drugie pismo, z dnia 28 listopada 2004 r., dotyczy w szczególności odliczenia dochodów pochodzących ze składek wpłaconych przez członków. Pojawiło się ono w kontekście zmiany umowy gwarancyjnej wiążącej fundusz z jego członkami, która umożliwiła od tego czasu zwracanie członkom składek wpłaconych, a nie wykorzystanych.
- (12) W piśmie stwierdza się, że:
- „— składki wpłacone przez członków zgodnie z tą nową umową będzie można odliczać w roku ich wpłacenia do kwoty 10 000 EUR rocznie na członka, przy czym pułap ten zostaje zwiększony o 25 % części dochodu mieszczącej się w przedziale od 40 000 do 80 000 EUR;
- składki wpłacane z przekroczeniem powyższych pułapów w ramach projektu gwarancji wdrożonego przez fundusz będą podlegały odliczeniu w całości od dochodu członków objętego opodatkowaniem w roku ich wpłacenia”.
- (13) W piśmie tym uściślono, że „bilans tego eksperymentu” powinien zostać sporządzony na koniec 2006 r. i że „rozważone zostaną ewentualnie konieczne zmiany”. Nie chodzi więc o opodatkowanie przyznane na stałe.
- (14) Ponadto nawet jeżeli pismo z dnia 28 listopada 2004 r. przewiduje odliczenie składek od dochodu podlegającego opodatkowaniu w roku ich wpłaty, nic nie wskazuje na to, by odliczenie składek wpłaconych na początku 2004 r. (do końca marca) od dochodu za rok 2003 r., o którym mowa w piśmie z dnia 5 lutego 2004 r., zostało zakwestionowane.
- (15) Z przytoczonych powyżej dwóch pism wynika, że zasady opodatkowania przyznane przez ministerstwo finansów na rzecz funduszu i jego członków obejmują dwa aspekty:
- z jednej strony, w odniesieniu do funduszu, zwolnienie z podatku od osób prawnych,
- z drugiej strony, w odniesieniu do członków funduszu, możliwość odliczenia składek na ten fundusz od dochodu podlegającego opodatkowaniu.

3. UZASADNIENIE FORMALNEGO POSTĘPOWANIA WYJAŚNIAJĄCEGO

- (16) Komisja uznała, że opodatkowanie przyznane przez władze francuskie na rzecz funduszu i jego członków należy, podobnie jak w przypadku sprawy C-9/06, przeanalizować w świetle systemu pomocy państwa pod względem korzyści, jakie stanowi z jednej strony dla samego funduszu, a z drugiej dla przedsiębiorstw rybackich będących jego członkami.

3.1. Istnienie pomocy państwa

3.1.1. Pomoc państwa na rzecz funduszu

- (17) Jak przedstawiono w decyzji 2008/936/WE, fundusz należy uznać za przedsiębiorstwo w rozumieniu prawa konkurencji Unii Europejskiej. W tym względzie bez znaczenia pozostaje fakt, że fundusz jest jednostką o charakterze niezarobkowym lub że jest związkiem zawodowym.
- (18) W konsekwencji Komisja uznała, że opodatkowanie przyznane przez władze francuskie na rzecz funduszu przysporzyło mu, w porównaniu z pozostałymi inwestorami prywatnymi prowadzącymi działalność na rynkach kontraktów terminowych w sektorze produktów ropopochodnych, podwójnej korzyści:
- po pierwsze, opisane w motywie 9 zwolnienie z podatku od osób prawnych, z którego korzysta fundusz, stanowi zmniejszenie wydatków, które w normalnych warunkach obciążają budżet przedsiębiorstw prowadzących działalność w tym sektorze,
- po drugie, korzyść podatkowa przyznana członkom funduszu, bez względu na jej charakter, stanowi zachętę do powiększania przychodów funduszu; pozwala ona tym samym funduszowi na zwiększanie środków pieniężnych, podczas gdy pozostałe przedsiębiorstwa prowadzące działalność w sektorze nie korzystają z takiego mechanizmu.
- (19) W wyniku wstępnej oceny Komisja uznała, że korzyść, o której mowa w motywie 17, została przyznana przez państwo i wiąże się ze zrzeczeniem się zasobów państwowych.
- (20) Ponadto fundusz, dzięki środkom podatkowym, o których mowa w motywie 17, uzyskał korzyść finansową w stosunku do pozostałych przedsiębiorstw działających na rynkach kontraktów terminowych, zarówno we Francji, jak i w innych państwach członkowskich.

- (21) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Komisja wskazała również na swoje założenie, że podstawę prawną, która umożliwiła funduszowi skorzystanie ze zwolnienia z podatku dochodowego, stanowił art. 206 ust. 1a ordynacji podatkowej⁽⁹⁾, który pod pewnymi warunkami pozwala na zwolnienie związków zawodowych z podatku. W tych okolicznościach możliwe jest, że fundusz był korzystał również ze zwolnienia z podatku od działalności gospodarczej, o którym mowa w art. 1447 ordynacji, przysługującego podmiotom korzystającym ze zwolnienia, o którym mowa w art. 206 ust. 1a ordynacji.

3.1.2. Pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstw rybackich

- (22) Korzyść finansowa, o której mowa w motywie 17, umożliwiła przedsiębiorstwom rybackim będącym członkami funduszu zakup paliwa po preferencyjnej stawce dzięki działalności prowadzonej przez fundusz na rynkach kontraktów terminowych w sektorze produktów ropopochodnych.
- (23) Możliwość odliczenia składek na fundusz od dochodu, jaką uzyskały przedsiębiorstwa rybackie, prowadziła do zmniejszenia wydatków, które w normalnych warunkach obciążają ich budżet. Decyzję o przyznaniu możliwości odliczenia składek podjęło ministerstwo właściwe ds. budżetu, w związku z czym można ją przypisać państwu.
- (24) Przedsiębiorstwa, które miały możliwość odliczenia składek, o którym mowa w motywie 22, uzyskały korzyść finansową w porównaniu z pozostałymi przedsiębiorstwami rybackimi Unii. Wspomniana korzyść finansowa wpłynęła również na wymianę handlową między państwami członkowskimi i zakłóciła lub groziła zakłóceniem konkurencji. Z tego powodu stanowi ona pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.
- (25) Z drugiej strony, w świetle informacji zawartych w „Szczegółowym opisie stosowania Funduszu Zapobiegania Ryzyku w Rybołówstwie”, dokumencie przekazanym również w ramach formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie pomocy C-9/06, Komisja stwierdziła, że o ile składki do funduszu, ustalane na zasadzie deklaracji w zależności od zakładanego zużycia paliwa w nadchodzącym roku, były obliczane w oparciu o podstawę wyższą niż rzeczywiste zużycie, dokonane odliczenie podatkowe pozostawało w całości u armatora. Wydaje się, że system ten stanowił zachętę dla armatorów do zawyżania zapotrzebowania tylko po to, by móc skorzystać z odliczenia podatkowego.
- (26) Na podstawie tego samego dokumentu Komisja stwierdziła również, że niektórzy członkowie, których działalność nie była związana z rybołówstwem, a którzy są „gotowi nieść wsparcie moralne związkowi”, mieli również możliwość skorzystania z odliczenia podatkowego swoich składek do funduszu, nawet jeżeli nie były one związane z ryzykiem gwarancyjnym.

3.2. Zgodność z rynkiem wewnętrznym

- (27) W tej kwestii Komisja odesłała do analizy przeprowadzonej w decyzji 2008/936/WE. Komisja uznała bowiem, że chodzi tu o pomoc operacyjną na rzecz funduszu i przedsiębiorstw rybackich i że żaden przepis TFUE lub jakiegokolwiek innego instrumentu przyjętego przez Komisję w zakresie pomocy państwa nie pozwala uznać tej pomocy za zgodną z rynkiem wewnętrznym.
- (28) W konsekwencji Komisja przekazała Francji swoje poważne wątpliwości dotyczące zgodności tych środków pomocy z rynkiem wewnętrznym.

4. UWAGI FRANCJI

4.1. Środek podatkowy na rzecz przedsiębiorstw rybackich

- (29) Francja uważa, że środki podatkowe na rzecz przedsiębiorstw rybackich nie są pomocą państwa, ponieważ składki wpłacone do funduszu przez przedsiębiorstwa rybackie są częścią kosztów ogólnych tych przedsiębiorstw ponoszonych w związku z prowadzeniem ich działalności. Na mocy art. 39 ordynacji podatkowej wydatki te podlegają natomiast odliczeniu od dochodu podlegającego opodatkowaniu. Odliczenie tych składek odpowiada więc wdrożeniu środka o charakterze ogólnym i z tego względu nie jest pomocą państwa.
- (30) Francja przyznaje, że pisma, o których mowa w motywie 7, nie zawierały żadnych informacji na temat mechanizmu zwrotu składek. Mimo to Francja precyzuje, że nie oznacza to, iż zwrot ten nie miał skutków podatkowych. Zgodnie bowiem z zasadami prawa powszechnego w zakresie ustalania dochodu podlegającego opodatkowaniu, zwrot tych składek przedsiębiorstwom rybackim będącym członkami funduszu stanowi dochód tych przedsiębiorstw podlegający podatkowi dochodowemu. Francja precyzuje również, że w przypadku gdy cena paliwa przekracza pułap określony w umowie gwarancyjnej, rekompensata uzyskana przez przedsiębiorstwa należące do funduszu stanowi dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem dochodowym. W konsekwencji przedsiębiorstwa będące członkami funduszu nie miały żadnego interesu w zawyżaniu zapotrzebowania, ponieważ wiązałoby się z dodatkowym opodatkowaniem.
- (31) Z drugiej strony Francja wskazuje, że selektywny charakter środka pomocy można uzasadnić charakterem i strukturą systemu. Mogą tym samym istnieć uzasadnione powody dla różnicowanego traktowania podmiotów, a tym samym dla przyznania, w odpowiednich przypadkach, korzyści, które mogą z takiego traktowania wynikać. Francja nie dostarcza jednak żadnych informacji, które pozwoliłyby w niniejszej sprawie uzasadnić różnicowane podejście wobec przedsiębiorstw rybackich.

⁽⁹⁾ Dostępna pod następującym adresem internetowym: <http://www.legifrance.gouv.fr/initRechCodeArticle.do>

4.2. Środek podatkowy na rzecz funduszu

- (32) Francja uważa, że zwolnienie z podatku od osób prawnych, z którego korzysta fundusz, jest uzasadnione niezarobkowym charakterem tego funduszu oraz jego statusem związku zawodowego.
- (33) Francja zauważa, że jest to zgodne z prawem Unii Europejskiej. Sam bowiem cel podatku od osób prawnych polega na opodatkowaniu działalności o charakterze zarobkowym. Zgodnie z tą zasadą Francja przypomina, że Komisja sama uznała, w swoim obwieszczeniu w sprawie stosowania reguł pomocy publicznej do środków związanych z bezpośrednim opodatkowaniem działalności gospodarczej⁽¹⁰⁾ (zwanym dalej „obwieszczeniem w sprawie bezpośredniego opodatkowania”), że charakter systemu podatkowego może uzasadniać zwolnienie podmiotów o charakterze niezarobkowym z podatku dochodowego.

5. OCENA

- (34) Należy dokonać zmiany oceny przeprowadzonej w decyzji o wszczęciu postępowania i uzupełnić ją w świetle uwag przekazanych przez Francję w dniach 8 września i 29 listopada 2008 r. (zob. motywy 5 i 6).
- (35) Analizę przeprowadzono pod względem podwójnego celu funduszu, mianowicie, z jednej strony, nabywania opcji finansowych na rynkach kontraktów terminowych w sektorze ropy lub produktów ropopochodnych oraz, z drugiej strony, przekazywania przedsiębiorstwom rybackim będącym członkami funduszu kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy średnią miesięczną ceną referencyjną a „maksymalną zabezpieczoną ceną” lub ceną 30 centów za litr, w zależności od okresu.

5.1. Środek podatkowy na rzecz przedsiębiorstw rybackich

- (36) Przedmiotowy środek podatkowy polega na możliwości odliczenia od dochodu podlegającego opodatkowaniu składek wpłacanych do funduszu przez przedsiębiorstwa rybackie.
- (37) Francja uważa, że odliczenie to nie jest pomocą państwa, ponieważ składki te mieszczą się w kategorii kosztów ogólnych przedsiębiorstwa, a francuski system podatkowy przewiduje odliczenie takich kosztów od dochodu podlegającego opodatkowaniu. Z tego względu mamy do czynienia z wdrożeniem środka o charakterze ogólnym i odliczenie to nie stanowi pomocy państwa.
- (38) Komisja stwierdza, że koszty ogólne faktycznie podlegają odliczeniu od dochodu przedsiębiorstw na mocy art. 39 ordynacji podatkowej. Chodzi tu o środek o charakterze ogólnym, który ma zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, bez względu na dziedzinę ich działalności. Taka możliwość odliczenia mieści się więc w kategorii środków podatkowych dostępnych dla wszystkich podmiotów gospodarczych, o których mowa w pkt 13 „obwieszczenia w sprawie bezpośredniego opodatkowania”. W związku z tym środek taki, który ma zastosowanie bez wyjątku do wszystkich przedsiębiorstw i do

wszystkich rodzajów produkcji, nie jest pomocą państwa.

- (39) Francja argumentuje, że możliwość odliczenia wydatków z tytułu kosztów ogólnych zależy od celu wydatków. Jeżeli wydatki zostały poniesione w interesie osoby prawnej, zasadniczo podlegają one odliczeniu. Tym samym składki wpłacone na rzecz organizacji zawodowych (związków zawodowych, izb gospodarczych itp.) stanowią z definicji wydatki poniesione w interesie przedsiębiorstwa i zawsze kwalifikują się do odliczenia od dochodów podlegających opodatkowaniu. Fundusz jest związkiem zawodowym, a więc możliwość odliczenia składki wpisuje się w to rozumowanie.
- (40) Ponadto Komisja wskazała w motywie 20 decyzji 2008/936/WE, że „fundusz został zatem utworzony jako towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych, które w zamian za uiszczenie składek zapewnia swym członkom określone świadczenia”.

- (41) Składki ubezpieczeniowe stanowią część wydatków, które przedsiębiorstwa ponoszą w celu zabezpieczenia się przed różnego rodzaju ryzykiem. Ryzyko zmiany kursu ropy może stanowić ten rodzaj ryzyka. Wydatki te są bezpośrednio związane z prowadzeniem działalności zawodowej i nie przyczyniają się do powiększenia aktywów przedsiębiorstwa; podlegają one również odliczeniu od dochodu objętego opodatkowaniem z tytułu kosztów ogólnych. Można więc uznać, że składki na rzecz funduszu związane z ryzykiem zmian kursu ropy podlegają odliczeniu od dochodu przedsiębiorstw na mocy art. 39 francuskiej ordynacji podatkowej. W tych okolicznościach chodzi rzeczywiście o wdrożenie środka o charakterze ogólnym. Możliwość odliczenia nie stanowi więc pomocy państwa.

5.2. Środek podatkowy na rzecz funduszu

- (42) Komisja stwierdza, że fundusz został rozwiązany z dniem 27 lutego 2008 r. Przepisy podatkowe korzystne dla funduszu wygasły w tym samym dniu.
- (43) Komisja podnosi również, że w wyniku postępowania likwidacyjnego fundusz zaprzestał definitywnie wszelkiej działalności gospodarczej. Działalność i aktywa funduszu nie zostały przeniesione do innego przedsiębiorstwa. Ponadto środki, jakimi fundusz mógł jeszcze dysponować w dniu jego rozwiązania, zostały zwrócone państwu, za pośrednictwem OFIMER, jednostki publicznej finansowanej przez państwo.
- (44) Z tych względów Komisja uważa, że nawet zakładając, iż środki podatkowe na rzecz funduszu stanowiły korzyść dla funduszu i zakłócenie konkurencji, zakłócenie to przestało istnieć z chwilą zaprzestania działalności przez fundusz i wygaśnięcia środków ustanowionych na jego rzecz. W tych okolicznościach decyzja Komisji orzekająca o istnieniu takiej pomocy podatkowej i jej ewentualnej zgodności z rynkiem wewnętrznym nie miałaby żadnych skutków praktycznych.
- (45) W konsekwencji formalne postępowanie wyjaśniające wszczęte na mocy art. 108 ust. 2 TFUE stało się bezprzedmiotowe w stosunku do funduszu.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 384 z 10.12.1998, s. 3, pkt 25.

6. WNIOSEK*Artykuł 2*

(46) W oparciu o analizę przeprowadzoną w pkt 5.1 Komisja stwierdza, że korzyści podatkowe przyznane członkom funduszu nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Formalne postępowanie wyjaśniające wszczęte na mocy art. 108 ust. 2 TFUE wobec środków podatkowych na rzecz funduszu zostaje zamknięte.

(47) W oparciu o rozważania zawarte w pkt 5.2 Komisja stwierdza, że postępowanie wobec funduszu jest bezprzedmiotowe,

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Francji.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Sporządzono w Brukseli dnia 23 czerwca 2010 r.

Artykuł 1

Środki podatkowe przyznane przez Francję na rzecz przedsiębiorstw rybackich nie stanowią pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W imieniu Komisji

Maria DAMANAKI

Członek Komisji

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

